

Міністерство освіти і науки України
Український державний університет залізничного транспорту

МАТЕРІАЛИ

двадцять другої науково-практичної міжнародної конференції
*«Міжнародна транспортна інфраструктура,
індустріальні центри та корпоративна логістика»*

(4-5 червня 2026 р. м. Харків, Україна)

MT.KART.EDU.UA

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ГРОМАД ТА ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ
ТРАНСПОРТНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
АТ «УКРАЇНСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ»
CONSERVATOIRE NATIONAL DES ARTS ET MÉTIERS (FRANCE)
INSTITUTE OF AUTOMATIC CONTROL TELEMATICS OF
TRANSPORT (POLAND)
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ПРОМИСЛОВОСТІ НАН УКРАЇНИ

Матеріали

*Двадцять другої науково-практичної
міжнародної конференції*

**«МІЖНАРОДНА ТРАНСПОРТНА
ІНФРАСТРУКТУРА,
ІНДУСТРІАЛЬНІ ЦЕНТРИ ТА
КОРПОРАТИВНА ЛОГІСТИКА»**

(4 – 5 червня 2026 р., м. Харків)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова: *Панченко С. В.*, д.т.н., проф., ректор Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Заступники голови: *Каграманян А. О.*, к.т.н., доц., проректор з науково-педагогічної роботи Українського державного університету залізничного транспорту (Харків);
Дикань В. Л., д.е.н., проф., завідувач кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Секретаріат:

Толстова А. В. к.е.н., доц., доцент кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом Українського державного університету залізничного транспорту (Харків);

Шаповал Г. В. к.т.н., доц., заступник декана з денної форми навчання факультету управління процесами перевезень Українського державного університету залізничного транспорту (Харків);

Примаченко Г. О. к.т.н., доц., доцент кафедри транспортних систем та логістики Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Таким чином, в умовах сучасних викликів соціальна відповідальність бізнесу набуває особливого значення для економічного розвитку України та відновлення її соціальної інфраструктури. Подальше поширення принципів корпоративної соціальної відповідальності сприятиме підвищенню ефективності діяльності підприємств та досягненню цілей сталого розвитку

[1] Мостепанюк А. В. Сучасна система моделей ведення соціально відповідального бізнесу. Економіка, управління та адміністрування. 2020. №1. С. 48-54.

[2] Каличева Н.Є. Токмакова І.В., Овчиннікова В.О, Соціальна відповідальність бізнесу як драйвер соціальних інновацій та чинник підвищення конкурентоспроможності підприємства. Національні інтереси України. 2026. №5 (22). С.2542-2555. Режим доступу: <https://perspectives.pp.ua/index.php/niu/issue/view/476/579>. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026-5\(22\)-2542-2555](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026-5(22)-2542-2555)

[3] Попадюк О. В., Лучик О. І. Принципи та механізм соціальної відповідальності в умовах стратегічного управління підприємством. Інфраструктура ринку. 2019. №36. С. 235-246.

УДК 658.012.2

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

STRATEGIC PLANNING OF ENTERPRISE DEVELOPMENT IN THE CONDITIONS OF GLOBAL TRANSFORMATIONS

докт. екон. наук Г. С. Черноіванова
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця (м. Харків)

H. Chernovanova, D.Sc. in Economics
Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (Kharkiv)

Сучасне ділове середовище переживає епоху безпрецедентних змін, де головним рушієм розвитку виступають технології. Цифрова трансформація перестала бути просто ІТ-ініціативою – сьогодні це фундаментальна умова виживання та забезпечення конкурентоспроможності підприємств. В умовах цифрової реальності, де ринкові умови змінюються блискавично, класичні лінійні моделі стратегічного планування втрачають свою ефективність і потребують кардинального переосмислення.

В умовах глобальної цифровізації та турбулентного бізнес-середовища здатність організацій швидко адаптуватися стає фундаментальною умовою виживання. Для України ця проблема набуває особливої гостроти: країна перебуває у складному трансформаційному стані, де економічне відновлення та успіх реформ безпосередньо залежать від рівня

впровадження новітніх технологічних розробок у діяльність вітчизняних підприємств. Саме необхідність кардинального переосмислення класичних моделей управління та переходу від жорстких довгострокових планів до безперервного, гнучкого стратегічного планування зумовлює високу актуальність обраної теми.

Історично стратегічне планування зводилося до створення лінійних планів на 3-5 років. Проте сьогодні, коли інновації з'являються щодня, а ринкові умови змінюються блискавично, такі плани застарівають ще до моменту їх реалізації.

Метою дослідження є обґрунтування теоретико-методичних засад та розробка практичних рекомендацій щодо удосконалення системи стратегічного планування в умовах цифрової трансформації на підприємстві.

Стратегічне планування в умовах цифровізації перетворюється з разової події на безперервний, динамічний процес адаптації. Ключовими характеристиками такого планування стають гнучкість (Agility), управління на основі даних (Data-driven approach), синхронізація бізнесу й технологій та глибока культурна трансформація.

На базі досліджуваного підприємства було проведено експертний аналіз можливих напрямів удосконалення стратегії. За результатами оцінювання найвищий пріоритет (20 балів) отримала стратегія розширення торгівлі інноваційними товарами щорічно не менше ніж на 5%. Друге місце (15 балів) посіла стратегія формування інноваційних бізнес-планів (до 10 фізично-юридичних осіб щорічно), а третє (10 балів) – залучення додаткових клієнтів.

Враховуючи ці пріоритети, стратегічна концепція підприємства визначається як створення високоприбуткової розвинутої компанії з фахівцями найвищого професійного рівня. Для практичної реалізації цієї концепції розроблено три ключові стратегічні напрямки:

1. Збільшення прибутковості роботи підприємства – через розширення торгівлі інноваційними товарами. Стратегічні цілі: забезпечення операційної ефективності, підвищення рентабельності діяльності та сукупних активів.

2. Поліпшення якості надання послуг та виконання робіт – шляхом формування інноваційних бізнес-планів. Стратегічні цілі: посилення інноваційної активності, запровадження новітніх технологій, оновлення техніко-технологічної бази та реформування системи підбору кадрів.

3. Покращення репутації підприємства – завдяки залученню нових клієнтів. Стратегічні цілі: забезпечення відкритості звітів, інформаційна підтримка результатів роботи та створення високої організаційної культури.

Для безпосередньої реалізації визначених стратегічних напрямків та цілей пропонується впровадити такі практичні рішення:

Інтеграція сучасної ERP-системи для автоматизації управління запасами, логістикою та фінансами, що дозволить приймати управлінські

рішення на основі аналітики даних у режимі реального часу.

Запуск цифрової B2B-платформи для спрощення взаємодії з гуртовими клієнтами, швидкого укладання договорів та просування нових бізнес-планів для партнерів.

Створення внутрішньої системи цифрового навчання (e-learning) для персоналу, спрямованої на підвищення кваліфікації, адаптацію до нових технологій та формування сучасної корпоративної культури.

Таким чином, удосконалений підхід до стратегічного планування, який базується на імперативах цифрової трансформації, дозволяє узгодити стратегічні цілі підприємства із впровадженням інновацій. Практичне застосування запропонованих заходів безпосередньо в операційній діяльності сприятиме підвищенню гнучкості управління, збільшенню рентабельності та забезпеченню довгострокової конкурентоспроможності підприємства на ринку.

[1] Іщенко І.С. Сутність та принципи стратегічного моніторингу на підприємстві. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі*. 2021. № 3 (90). С. 45–53.

[2] Хімич С.В. Впровадження ERP-систем: вдосконалення управління цифровізацією бізнес-процесів підприємства. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом*. 2023. № 5 (72) : *Економіка та управління підприємствами*. С. 181–190

[3] Чалюк Ю. О. «Warstate» і «Welfare state»: конфлікт чи синергія воєнної стратегії та соціальної безпеки України. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 1(48). С. 309–320.

УДК 316.344.42:323.2

**ГЛОБАЛЬНА КРИЗА ЯК НАСЛІДОК ДЕГРАДАЦІЇ ЯКОСТІ ЕЛІТ
GLOBAL CRISIS AS A CONSEQUENCE OF THE DEGRADATION OF
ELITE QUALITY**

*канд. геогр. наук П. О. Черномаз
ТОВ «КЛ «МЕТРОЛОГІЯ» (м. Харків)*

*P. O. Chernomaz, PhD (Geogr.)
LLC «CL "METROLOGY» (Kharkiv)*

Глобальна криза початку XXI століття є не просто результатом кон'юнктурних економічних збоїв чи геополітичного суперництва, а логічним відображенням системного занепаду духовності та моралі в панівних коаліціях країн світу [1]. Причинно-наслідковий ланцюг деградації еліт бере свій початок у метафізичній площині суспільної свідомості, де відхід від основоположних ціннісних орієнтирів і секуляризація мислення руйнують внутрішні етичні бар'єри правлячих класів. Аналіз кризових процесів у різних географічних та соціокультурних просторах демонструє специфіку деградації еліт залежно від цивілізаційного контексту:

– у країнах пострадянського простору руйнування інтелігенції як

Зміст

Секція «Розвиток індустріальних центрів в умовах глобалізації»

С. В. Панченко Трансформація залізничного транспорту України: логістична стійкість та європейська інтеграція в умовах воєнних викликів	3
В. Л. Дикань Інституційне забезпечення розвитку індустріальних парків в Україні: виклики та перспективи	7
Yu. Prus Cluster approach to ensuring the protection of critical infrastructure objects	10
Л. М. Алексеєнко, О. І. Тулай Вплив управління публічними фінансами на розвиток індустріальних центрів: регіональний та міжнародний виміри	12
Е. Р. Бекіров Туризм як драйвер економічного зростання Дніпровського регіону: шляхи удосконалення	14
К. В. Гарькавенко Фінансові механізми повоєнного відновлення індустріальних центрів України в умовах глобалізації	16
Л. Л. Калініченко Цифрова трансформація промислових екосистем: нові архітектури індустріального розвитку	19
В. В. Коваль, І. М. Гончарова Новітні стандарти розвитку індустріальних парків України як чинник глобальної конкурентоспроможності	21
М. А. Мироненко, Т. І. Лисенко Розвиток індустріального центру в умовах глобальних викликів на прикладі міста Дніпра	23
М. Р. Новіцький Проблематика екологічної безпеки в умовах розвитку індустріальних центрів: системні виклики, технологічні ризики та стратегії модернізації	25

У. Л. Сторожилова Управління соціально-економічними системами в умовах неоіндустріалізації та глобалізації	550
В. В. Ступницький Тенденції в управлінні соціально-економічними системами в умовах цифрової глобалізації на прикладі України	551
В. І. Творонович, С. П. Митюра Управління персоналом як стратегічний чинник конкурентоспроможності підприємств транспортної галузі	553
Д. В. Токарев Проблеми та перспективи розвитку приміських пасажирських перевезень залізничним транспортом в Україні	555
І. В. Толстов Від екстрактивізму до економіки дару	557
Ю. М. Туницька, Ю. В. Гурнак Міжнародне інвестиційне середовище України: стан, виклики та перспективи	559
Н. Л. Фролова Еволюція бізнес-моделей малого та середнього підприємництва в умовах цифрової та економічної невизначеності	562
А. І. Хвостіков Формування іміджу підприємства в умовах глобалізації	565
І. В. Чорнобровка Соціальна відповідальність бізнесу як чинник сталого розвитку підприємств	567
Г. С. Черноїванова Стратегічне планування розвитку підприємств в умовах глобальних трансформацій	569
П. О. Черномаз Глобальна криза як наслідок деградації якості еліт	571
В. О. Шевчук, А. В. Луньов Людський капітал як чинник трансформації соціально- економічних систем в умовах глобалізації	573

МАТЕРІАЛИ
ДВАДЦЯТЬ ДРУГОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«МІЖНАРОДНА ТРАНСПОРТНА ІНФРАСТРУКТУРА,
ІНДУСТРІАЛЬНІ ЦЕНТРИ ТА КОРПОРАТИВНА ЛОГІСТИКА»

(4 – 5 ЧЕРВНЯ 2026 РОКУ)

Відповідальний за випуск А. В. Толстова

Підписано до друку 12 червня 2026 р.
Формат паперу 60x84 1/16. папір писальний.
Умовн.-друк. арк. **36,2**. Обл.– вид. арк. **36,8**.
Замовлення № Тираж 300. Ціна договірна

Видавництво УкрДУЗТу, свідоцтво ДК № 6100 від 21.03.2018 р.